

Opintomatka Pohjanmaalle 25 - 26.11.2021

Matkaan lähdettiin aamuvarhaisella kohti Pohjanmaata. Puolenpäivän aikaan oltiin ensimmäisessä vierailukohteessa Laihialla, Knuutilan Jussin emolehmätilalla. Tällä tilalla tutustuttiin n. 130 emolehmää käsittävään kahden makuuparsipihaton kohteeseen. Makuuparsissa oli parsimatot ja turveta mattojen päällä. Emolehmien rotuina ab + risteytyksiä, siitossonnit Blondeja. Vasikat vieroituksen jälkeen välitykseen. Tila on toistaiseksi luomussa, koska peltopinta-ala on rajoittavana tekijänä ja lisämaan hankinta alueella vaikeaa. Peltoa hieman yli 100 ha, kaikki eläimet laiduntavat ja laidunala olikin n. 50 ha. Säilörehusta osa tehdään laakasiiloon ja painotus perunarehulla, osa rehuista pyöröpaaleissa.

Kuvia vanhemmasta pihatosta

Pihatton toisessa päädyssä on sairas/poikimakarsinoita sekä lukkopartta. Takana näkyy perunarehulla painotettu säilörehuauma.

Uudempi pihatto on vuoden vanha

Päivän toisena vierailukohteena oli niin ikään emolehmätila Laihialla. Juhana Hilmola on ostanut pienen tilan vapailta markkinoilta vuonna 2001 ja määrätietoisesti investoinut ja kasvattanut tuotantoa vuosien varrella. Viitiseentoistavuotta sitten tilalle tuli ensimmäiset emolehvät ja nyt parisen vuotta sitten valmistuneen uuden pihatton myötä emolehmien määrä on n.180 päätä. Tilan pellot ja eläimet ovat olleet luomussa nelisen vuotta. Pihatoista vanhempi on kestokuivikepihatto ja uusi parsipihatto hiekkapedeillä. Laidunnukseen oli tällä tilalla panostettu erityisesti. Laitumien reuna-aidat ovat HighTensileä ja kaistalaidunnusta tehdään laidunpyörien avulla.

Oikealla uusi parsipihatto ja alemmassa kuvassa oik. Juhana kertoilemassa tilastaan kylmään tottumattomille etelän kollegoilleen. Taustalla lietealtaat, jotka tehtiin parsipihatton lannalle.

Seuraava aamu valkeni talvisessa ja kylmässä säässä Kalajoella. Taisi ryhmän mielissä jo siintää ilta eteläisessä Suomessa ja 15 astetta lämpöisemmissä keleissä. Lähdimme tutustumaan Suomen suurimpaan emolehmitilaan, Tuuran Esan 600 emolehmän kasvattamoihin. 2000- luvun alkupuolella Esalla ja Reginalla oli n. 50 lypsylehmää. Tuurat ostivat nykyisen rakentamattoman maa-alueen Kalajoen Tyngän kylästä ja lähtivät rakentamaan kylmäkasvattamoja emolehmille. Aluksi tehtiin myös loppukasvattamo, mutta myöhemmin loppukasvatuksesta luovuttiin ja toiminta keskittyi emolehmiin. Sonnivasikat myydään loppukasvatukseen ja lehmävasikat myydään tiineinä hiehoina eteenpäin. Emojen rotu Ab, siitossonnit Limousin. Tila ostaa toisilta tiloilta vieroittuja lehmävasikoita ja nämäkin astutetaan ja myydään eteenpäin. Laidunnuksesta on luovuttu emolehmien suuren määrän vuoksi. Poikimakausi on keväällä. Pihatot ovat parsipihattoja, hiekkapedillä. Vasikkapiilot ovat eri rakennuksessa, jaloittelutarhan toisella puolella ja näissä rakennuksissa on kestokuivikepohjat. Parret kolataan päivittäin ja samalla tarkkaillaan eläimiä. Eläinten valvonta ja tarkkailu onkin tilalla oleellinen osa tilan päivittäisiä rutiineja. Poikimiset valvotaan ja vasikkakuolleisuus on n. 4 %.

Tilalle oli valmistunut uudet tilat hiehoille syksyn 2021 aikana. Investoinnin hinnaksi tuli n. 600 000 €, josta investointituen jälkeen jäi n. 400 000 € maksettavaa. Tilaa tuli n. 270:lle hieholle, kestokuivikkeinen sairastosasto, lietealtaat ja kuivalantala.

*Vasemmalla ruokintakatos, jonka takana asfaltoitu jaloittelualue ja katetut makuuparret.
Oik. Esa Tuura*

Vasemmalla ruokintakatos ja oikealla 1-rivinen hiekkapohjainen parsien rivistö. Suoraan takana lietealtaat.

Rakennukset on tehty mahdollisimman yksinkertaisesti ja mm. portit on teetetty lähistön metallipajassa.

Vas. kestokuivikehalli sairaille ja alakuvassa retkeilijät kahden ruokintakatoksen välissä.

Kalajoelta lähdettiin ajelemaan kohti etelää ja matkalla poikettiin Kauhajoella Rintapiirron Eijan jalostuskarjaan tutustumassa. Emoja on noin 100 kpl, sonnivasikat välitykseen, osa siitokseen. Pihatto on rakennettu 2005. Toinen puoli on makuuparsilla ja toinen puoli vinokuivikepohjalla. Eija olisi halunnut koko pihaton makuuparsille, mutta 2000- luvun alkupuolella makuuparsipihatot olivat paljon harvinaisempia emolehmillä kuin nykyään, joten pihaton suunnittelija olisi halunnut koko pihatosta kestokuivikepohjaisen. Tämä malli oli kompromissi. Rotuna on puhdas Charolainen, emot kevät/syyspoikivia. Tilalla käytetään melko paljon keinosiemennystä. Tavanomainen tuotanto ainakin toistaiseksi, toki luomukaan ei ole poissuljettu vaihtoehto tulevaisuudessa. Tältä tilalta ei valitettavasti ole kuvia, koska illan pimeydessä ei salamavalojen räiske pihatossa olisi eläimiä miellyttänyt.